

hvilke der nu foreligger et Lønningslovsforslag fra den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister.

Jeg er glad ved den højtærede Ministers Svar paa Spørgsmaalet fra min ærede Partifælle, det ærede Medlem for Nykøbing (Valdemar Olsen), om det var Meningen, at Kolonnearbejderne og Depotarbejderne skulde have Lønningstillæg. Den højtærede Minister svarede imødekommende, at det var Meningen, at ogsaa de skulde have Lønningstillæg. Jeg vil da henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at Statsbaneværkstedernes Arbejdere staa i samme Lønningsklasse som Depotarbejdere, nemlig i 15de Lønningsklasse, og jeg antager, det ikke vil være ubeskædet at spørge den højtærede Minister, om der ikke kunde være nogen Anledning til, at ogsaa Værkstedsarbejderne fik et lille Lønningstillæg i Anledning af den Dyrtid, vi have.

Jeg maa sige, at det var en stor Skuffelse for mig, da jeg saa af dette ny Forslag, at ikke hele Tantiemen var strøgen, men at en hel Del Embedsmænd skal beholde Tantieme. Jeg tror ligesom andre ærede Medlemmer, at Tantiemen er et forkasteligt Lønningssystem, særlig naar Fordelingen foregaar paa en saa unaturlig Maade, som sket er. Jeg — og jeg tror mange andre med mig — havde ønsket, at Tantiemen fuldstændig var forsvunden af denne Lønningslov.

Naar man ønsker at skaffe Tilfredshed blandt det Personale, denne Lønningslov skal omfatte, og naar man tillige kunde ønske, at denne Lønningslov skulde gælde for en længere Aarrække, vil det sikkert være nødvendigt at foretage en og anden lille Ændring ved den foreslaaede Reform, og jeg vil sige til ærede Medlemmer, at selv om dette skulde medføre en ubetydelig Merudgift for Staten, bør vi dog vist gaa med dertil. Jeg finder det naturligt, at den bør gælde for en længere Aarrække, dog selvfølgelig hverken til 1920 eller 1925, hvilket vilde være en unaturlig Tidsgrænse for en saadan Lønningslovs Revision.

Der er under denne Lønningslovdebat sagt saa mange kønne Ord angaaende Lokomotivførerne og Lokomotivfyrbøderne, at det maaske vil blive betragtet som Tids-spilde, om jeg vilde gentage, hvad her er sagt. Paa den anden Side vilde det dog ogsaa være lidt underligt, om jeg som disse Folks nærmeste Paarørende — de ere nemlig udgaaede fra det Fag, jeg tilhører, Maskinfaget — ikke føjede nogle Bemærkninger til. Jeg vil da give de An-

dragender, der ere indkomne til Rigsdagen, min bedste anbefaling — om jeg ikke gjorde det, vilde det være noget lignende, som om det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov) ikke vilde anbefale Officerslønningerne. Jeg kan slutte mig til de ærede Medlemmer, der have udtalt deres Sympati med Lokomotivførernes og -fyrbødernes Andragender, og det glædede mig at høre den Sympati, der ved denne Lejlighed er udtalt for disse Mænd. Der er nemlig ingen Stilling af dem, der omhandles paa disse Lønningslove, hvor der fordrer større Ansvar og Agtpaagivenhed, end netop i Stillingen som Lokomotivfører og Lokomotivfyrbøder, hos hvem hver eneste Nerve maa være anspændt til det yderste, naar de ere i Virksomhed. Under Snekstorm eller andet Uvejr er det nødvendigt for dem at holde meget skarpt Udkig, da de ikke altid kunne se Signalerne, men maa beregne, hvor de ere, for at der ikke skal ske Ulykker. Blandt de mange Tusinde, som denne Lønningslov omfatter, er der heller ingen, hvis Helbred er i den Grad udsat som netop disse Folks, der skulle taale baade den stærke Varme fra Lokomotivet og ofte Kulde og Uvejr af forskellig Art. I denne Stilling som Lokomotivfører og Lokomotivfyrbøder slides ogsaa en hel Del mere Tøj end i mange af de andre Stillinger, der omhandles i denne Lov.

Der er en himmelvid Forskel paa Stillingen som Lokomotivfører og -fyrbøder og Stillingen som Kontorassistent. Hermed vil jeg dog aldeles ikke sige, at Assistenterne faa for meget for deres Arbejde, jeg ønsker kun at anstille en lille Sammenligning. En Lokomotivførers og en Lokomotivfyrbøders Arbejdstid udstrækker sig saavel til Natten som til Dagen. De skulle ud, hvordan Vejret end er og maa ofte leve paa to Steder, hvad der er forbundet med store Udgifter. Arbejdstiden for en kvindelig Kontorassistent — for at drage en Sammenligning dermed — falder altid om Dagen, hun begynder i Regelen sin Kontortid Kl. 9 om Morgenens, kommer ind paa et rent og hyggeligt og om Vinteren opvarmet Kontor i behagelige Omgivelser. Disse kvindelige Assistenters ville efter 16 Aars Tjenestetid opnaa at faa en Løn af 2,400 Kr., medens Lokomotivfyrbøderne efter 16 Aar — ja, maaske kan der gaa 20 Aar, inden de blive Førere — opnaa at faa 1,890 Kr. eller 510 Kr. mindre. De mandlige Assistenters ville efter 16 Aars Forløb naa op paa 2,820 Kr., medens Fyrbøderne altsaa staa paa de